

L'Espai Roig acull una xerrada sobre el poble kurd

Jordi Vázquez, durant la xerrada sobre el Kurdistan, a l'Espai Roig. Foto: Espai Roig

Una trentena de persones van assistir divendres a la xerrada que Jordi Vázquez, autor de "Kurdistan, el poble del sol", coautor de "La revolució ignorada", i un dels fundadors de KurdisCat - Comitè Català de Solidaritat amb el Kurdistan, va oferir a l'Espai Roig de Manresa.

Vázquez va situar el Kurdistan com la nació sense estat més gran del món, en termes demogràfics. Arran de la descolonització del primer terç del segle XX, fou esquarterada artificialment entre Iran, l'Iraq, Turquia, Síria, i, en menor mesura, Armènia, Geòrgia i Azerbaidjan. Actualment la seva població és d'uns 40 milions de persones, més de la meitat sota administració turca, i és un poble que ha mantingut una constant resistència a les polítiques assimilacionistes dels quatre grans estats que a els han sotmès. Això ha suposat revoltes, organització popular i la conservació de les seves tradicions.

A Turquia han estat negats. La seva bandera i fins i tot el seu nom, substituït per l'eufemisme "turcs de les muntanyes". Des de 2009 hi ha un molt limitat reconeixement a aspectes formals. Els Partits Nacionals Kurds han estat prohibits diverses vegades.

A l'Iraq a els kurds és van revoltar a la primera guerra del golf (1991) contra el règim de Saddam Hussein. Des de Llavors els kurds mantenen una zona autònoma amb govern propi sota protecció internacional. La caiguda del règim (2003) va suposar la fi d'un malson que va incloure matances amb gas de més de 5.000 civils el 1991.

A l'Iran, els poble kurd és negats totalment i és executat pel govern teocràtic que en persegueix tota reivindicació. Diverses vegades, els kurds de l'actual Iran han establert estats propis de duració

considerable. Des de 2004 uns quants han passat a la clandestinitat organitzant un escamot.

A Síria s'ha practicat una substitució ètnica afavorint un canvi demogràfic a favor dels àrabs en zones kurdes on hi ha recursos naturals com el petroli. La repressió del govern ha provocat l'empresonament d'activistes. Entre 1965-1973 el govern va promoure l'àrab kurd, apropant immigrants àrabs a zones kurdes. Els kurds foren desposseïts de propietats i fins i tot el vestit tradicional es troba prohibit. Aprofitant la guerra civil síria, des de 2012 els kurds han passat a controlar gran part del seu país amb una lluita ferotge contra els fanàtics de ISIS i similars.

Jordi Vazquez va recordar que El 27 d'octubre de 1978 és fundava el Partit Karkerên Kurdistan (PKK) o Partit dels Treballadors del Kurdistan. El programa "Kurdistan Devrimin Yolu (Manifesto)" o "El camí de la revolució del Kurdistan (Manifest)", fou dedicat a Haki Karer, un militant assassinat mesos abans de la fundació. El "partit revolucionari del proletariat i dels camperols del Kurdistan" es declarava marxista-leninista i es definia com "una organització política sota la guia del socialisme científic" amb una "tasca històrica i sagrada", la de la "Revolució del Kurdistan". Un dels lemes més destacats en el text era "un Kurdistan democràtic, unit i independent".